

Υπόμνημα αρ. 23

Βρατσάλης Κ., (2002): *Πειθαρχίες και προσχολική αγωγή στην ελληνική κοινωνία. Νηπιαγωγείο: από τις ελεύθερες δραστηριότητες στην προετοιμασία για το Σχολείο.*

Στην εργασία αυτή γίνεται προσπάθεια να καταδειχθεί ότι οι αλλαγές που προτείνονται από το νέο Αναλυτικό Πρόγραμμα προσχολικής εκπαίδευσης αντιπροσωπεύουν πολύ περισσότερο μια μεταρρύθμιση και ένα νέο προσανατολισμό της προσχολικής αγωγής: η προσχολική αγωγή προσεγγίζεται ως το προπαρασκευαστικό στάδιο εισαγωγής των παιδιών στο δημοτικό σχολείο.

Στο πρώτο μέρος της εργασίας και στη βάση του θεωρητικού πλαισίου του Foucault υποστηρίζεται ότι σχέσεις που βασίζονται στην επικοινωνία αποτελούν το κριτικό πεδίο μέσα στο οποίο οικοδομούνται τα χαρακτηριστικά των υποκειμένων. Αυτή η μετατόπιση προς την κατεύθυνση σχέσεων που βασίζονται στην επικοινωνία αντικατοπτρίζει το ρόλο του μοντέρνου κράτους και αποσκοπεί στο να μειώσει τις εντάσεις και τις αντιπαλότητες που απορρέουν από τη συνύπαρξη και τη συνεργασία διαφορετικών κοινωνικών και εθνικών ομάδων στην Ευρώπη. Συγχρόνως, αυτή η μετατόπιση είναι σαν να παρουσιάζει τη γνώση ως αντικειμενικό κριτήριο για την αξιολόγηση και την ιεραρχική κατανομή των ατόμων.

Το δεύτερο μέρος της εργασίας αναφέρεται συγκριτικά σε προηγούμενους και τωρινούς στόχους του προγράμματος του Νηπιαγωγείου. Υποστηρίζεται η θέση ότι η προτεινόμενη ισχυροποίηση της γνώσης καθώς και η οργάνωση των δραστηριοτήτων γύρω από συγκεκριμένα γνωστικά αντικείμενα, θα προκαλέσουν προβλήματα στη σύνδεση της διαφοροποιημένης προηγούμενης γνώσης των νηπίων με τα προτεινόμενα γνωστικά αντικείμενα. Συγχρόνως, αυτή η ισχυροποίηση της γνώσης αγνοεί τα ζητήματα που προκύπτουν από την παρουσία μεγάλου αριθμού νηπίων με διαφορετική πολιτισμική και εθνική καταγωγή.